

JOSIP KUŽE

(Vranje, 13. studenog 1952. - Zagreb, 16. lipnja 2013.)

Kao da je ova godina suđena da se naglo i bez pozdrava opraštamo od nogometnih velikana. Jedni za drugim odlaze, napuštaju ovaj svijet i postaju povijest. Jedna od legendi koja je nedavno prerano napustila ovaj svijet je Josip Kuže, bivši nogometaš Dinama i poznati trener.

Rođen je u Vranju u Srbiji, 13. studenog 1952. godine. U Dinamu je igrao u mlađim uzrastima, a nastupao je i za omladinske reprezentacije Jugoslavije i SR Hrvatske. Godine 1971. Kuže je počeo nastupati za svoj jedini i najdraži Dinamo i na mjestu braniča igrao je punih deset godina, odnosno do 1981. godine. U plavom dresu, osvojio je Kup Jugoslavije 1980. godine.

Josip Kuže je bio izraziti obrambeni igrač, imao je dobar pregled igre, sa striktnim pokrivanjima i točnim dugim dodavanjima. U desetogodišnjem razdoblju u dresu Dinama, Kuže je odigrao 384 utakmice i postigao 14 zgoditaka.

Nakon ranog završetka igračke karijere, vrlo se brzo uhvatio trenerskog posla. Već 1982. godine odlazi u Australiju, gdje je do 1984. trener hrvatske momčadi Croatia iz Sydneja. Potom se vraća kući i od 1985. do 1986. godine, trener je BSK-a iz Slavenskog Broda. Nakon toga se vraća u Maksimir, i od 1986. do 1988. trenira juniore Dinama.

Sezonu 1988./1989. Josip Kuže provodi u Bosni i Hercegovini, na trenerskoj klupi Borca iz Banja Luke. Nakon uspješne sezone, vraća se u Maksimir i u sezoni 1989./1990. trener je prve momčadi Dinama (može se reći da je to bila povijesna sezona, kada je i na nogometnim terenima počeo rat za samostalnu Hrvatsku).

Josip Kuže ostao je poznat i po domoljubnom branjenju Dinamovih navijača (zajedno sa Vjekoslavom Škrinjarom i Zvonimirom Bobanom) tijekom izgređa na utakmicu Dinamo - Crvena Zvezda, 13. svibnja 1990. godine u Maksimiru, od pristrane jugomilicije koja je premlačivala Dinamove navijače, dok su u isto vrijeme navijači Crvene zvezde nekažnjeno divljali po stadionu. Tog dana, zajedno s talentiranom generacijom svojih nogometaša koje je predvodio, ušao je u legendu.

Nakon odlaska iz Dinama, sezonu 1991./1992. Kuže provodi u Njemačkoj gdje je trener momčadi Rot - Weiss iz Erfurta. Iz Erfurta od 1992. do 1994. za kormilom je momčadi FSV Mainz 05. Potom odlazi u Japan, gdje je u sezoni 1996./1997. trener momčadi Gamba iz Osake. Zatim se vraća u Hrvatsku i u sezoni 1998./1999. Josip Kuže vodi NK Zagreb.



Godine 2000. opet odlazi u Njemačku gdje trenira Chemnitz. Nakon povratka u Hrvatsku, u sezoni 2004./2005., Josip Kuže trener je Intera iz Zaprešića.

U sezoni 2005./2006. Josip Kuže iznova je trener Dinama, s kojim osvaja naslov prvaka Hrvatske. Godine 2007. kratko je trener HNK Rijeka, a iste godine vodi i Varteks iz Varaždina.

Te iste 2007. godine Josip Kuže postaje izbornik reprezentacije Ruande, gdje ostaje do 2008. i s tom afričkom reprezentacijom ostvaruje 4 pobjede u 6 utakmica, pa nakon tog odličnog rezultata prelazi u japanski JEF United. Potom se vraća u Europu i od 2009. do 2011. godine, izbornik je reprezentacije Albanije. Posljednja trenerska destinacija u njegovom kratkom životu bila je momčad Tianjin Teda, u dalekoj Kini.

Treba svakako istaknuti da je Josip Kuže bio miljenik Dinamovih navijača, dok je ležao u zagrebačkoj bolnici Merkur teško bolestan, Bad Blue Boysi na ulazu postavili transparent „Josip Kuže - predaje nema jer jedan si od nas.“

„Bez obzira na negativne osjećaje bolesti, ovo su prekrasni osjećaji podrške. Ovo je nevjerojatno, prekrasno, nešto što se pamti čitav život“ – izjavio je tada, nekoliko mjeseci pred smrt, Josip Kuže.

Unatoč silnom optimizmu i želji za životom, bolest je bila jača i 16. lipnja 2013. Josip Kuže je preminuo. Sahranjen je na krematoriju zagrebačkog groblja Mirogoj, a ispraćen je uz baklje Dinamovih navijača, jer kako su mu oni govorili: „Joža, ti si jedan od nas“.

I doista je to i bio.

(Jurica Gizdić)